

בש"פ 8352/17 - מדינת ישראל נגד ירון סולמי

**בבית המשפט העליון
בש"פ 8352/17**

לפני:

כבוד השופט יי' עמיהת

ה המבקש:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

ירון סולמי

בקשה להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ' בכסלו התשע"ח (9.11.2017)

בשם המבקש:

עו"ד יair Zilberman ועו"ד גילית מניטינגן
עו"ד אייל ברסגליק,עו"ד תמר סלomon
עו"ד אסנת צחוי

בשם המשיב:

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-150 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם).

1. כתוב האישום: כתוב האישום הוגש ביום 7.2.2017, והוא כולל ארבעה אישומים שעוניינם הונאת רשות המסים בין השנים 2012-2016. עניינו של כתוב האישום בשורה של עבירות כלכליות שנעשו כחלק מפעילותה של חברת דורן משאבי אנוש בע"מ (להלן: דורן), שהיא תאגיד כוח אדם המחזיק בהיתר מכוח סעיפים 2 ו-10 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996. ככלל, תאגיד כוח אדם זר חייב בראישון לעסוק בקבלן כוח אדם, וכן הוא חייב בקבלת היתר מיוחד לשמש בקבלן לעובדים שאינם תושבי ישראל. היתר שכזה אינו ניתן כאשר מתנהלת חקירה נגד המבקש היתר או כאשר הוא הורשע בעבר בעבירות מסוימות. מכיוון שהמשיב ואדם נוסף (להלן: אצברגה) צפוי כי לא יעדמו בתנאי זה, הם פעלו בדרך הבאה: אדם אחר, הוא הנאשם 3, נרשם כבעל המניות היחיד של דורן, אך בפועל

עמוד 1

המשיב ואזרגיה היו הבעלים והמנהלים של דורן. ההיתר הוארך מידי שנה על סמך מצג כוזב זה, והואתו מצג אף שימוש את דורן מול חברות אחרות. סך הಹנשות של דורן בתקופה הרלוונטית היה למעלה מ-169 מיליון ₪. את כספי המרמה הלבין המשיב באמצעות העברת למעלה מ-158 מיליון ₪ דרך חברת שהייתה בעלותו (להלן: החברה השנייה), ובאמצעות העברת רכוש אסור לגופים אחרים בשליטתו.

לפי אישום נוסף, המשיב ואזרגיה הפיצו וקייזו מאות חשבונות פיקטיביות באמצעות הגוף המצוים בשליטתם, מבלי לבצע את העסקאות בגין הוצאה החשבונות. הכספי שהתקבלו באופן זה לא דוחו לרשותו המס. החשבונות הכספיות אף נרשמו כהוצאות בספריה של דורן והחברה השנייה, ובתמורה הועברו כספים בסך של כ-384 מיליון ₪. כמו כן המשיב, אזרגיה וגורמים נוספים שלמדו לעובדים הזרים המועסקים על-ידם שכר גבוה מהשכר המדווק, על מנת להימנע מתשלום המס על השכר הלא מדוחה.

בגין המתואר לעיל ייחסו למשיב, בין היתר, עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); רישום כוזב במסמכי תאגיד, לפי סעיף 423 לחוק העונשין; שימוש במרמה או תחבולה במטרה להשתרט מתשולם מס, לפי סעיף 117(ב)(8) בתוספת סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך נוסף, התשל"ז-1975; קשר רפואי לשעות פשע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין; עבירות מס לפי סעיפים 220(2), 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסת (נוסח חדש), התשכ"א-1961; עשיית פעולות ברכוש אסור לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000; ועוד.

2. הליכי המעצר: עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים (מ"ת 17-02-14357). בית המשפט המחוזי מרכז-lod הורה על ערכיב תסקיר בעניינו ודחה את הדיון כדי לאפשר לבאי כוחו של המשיב ללמידה את חומר הראיות. כמו כן הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. המשיב הגיע בקשה לעיון חוזר בהחלטה אחרתנו זו, לטענותו נוכח הפליה ביחס לנאים אחרים בפרשנה. דיון בבקשת עיון חוזר ביום 7.3.2017, ובסיומו דחה בית המשפט את הבקשה, בקבעו כי נסיבותו של המשיב מובחנות מלאה של הנאים האחרים.

ביום 8.3.2017 הוגש תסקיר שירות מבחן אשר לא כלל הערכה של הסיכוןים הגלויים במשיב או התייחסות לחЛОפות מעצר, וזאת כיוון שטרם ניתנה החלטה לגבי קיומן של ראיותلقואלה בטיק. לאחר בקשה דחיה נוספת באי כוח המשיב, ביקשו אלה כי בית המשפט יערוך דיון בשאלת חלופת המעצר, אף מבלי שייקבע קיומן של ראיות לכואלה. חרב התנגדות המבקרת, בית המשפט הורה על ערכיב תסקיר מחדש, והנחה את שירות המבחן להתייחס לעובדות כתב האישום כאילו היא אמת.

מתסקרים שירות המבחן עולה כי המשיב נשוי ואב לארבעה, סיים את לימודיו ושירות שירות צבאי, ללא הרשות קודמות ואין נגדו תיקים נוספים פתוחים. שירות המבחן התרשם כי המשיב מתקשה לבחון את מעשיו באופן ענייני וביקורתית וכי העבירות המיחסות לו מלמדות על הסתרה ומיניפולטיביות, גם ביחס לאנשים הקרובים לו, בהם איןנו רואה דמיות משמעותית לשיתוף במצבו המורכב. שירות המבחן העיריך כי קיימים סיכון להישנות התנהגותו הביעיתית של המשיב, אף במסגרת חלופת מעצר, וכיبني משפחתו תופסים אותו באופן חיובי חד-מימדי ויתקשו להציג לו גבולות. נוכחות כל אלה לא בא שירות המבחן בהמלצת לשחררו של המשיב לחלופת מעצר.

ביום 18.4.2017 קבע בית המשפט המחויזי כי קיימות ראיות לאכורה בתייך. נוכח מסקנת שירות המבחן, קבע השופט א' יעקב כי אין בחלופות המעוצר שהוצעו על-ידי באי כוח המשיב כדי לאין את מסוכנותו, אף הוסיף כי תידרש חלופת מעוצר יוצאת דופן על מנת לעמוד בתנאי זה. לפיכך, הורה בית המשפט על מעוצר של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בחלוף שבוע הוגשה בקשה לעיון חוזר בבקשתה, ובית המשפט הורה על עריכת תסקير מעוצר שלישי במספר. ביום 14.5.2017 הוגש התסקיר, ובמסגרתו נשללו חמשת המפקחים הנוספים שהוצעו. בבקשת המשיב לעיון חוזר נדחתה על-ידי בית משפט קמא (כב' השופט ד"ר ע' קובו), אשר קבע כי הקושי העיקרי בשחרור לחלופת מעוצר טמון בהטהנותו המינימלית של המשיב, וזאת ללא קשר לחלופה המוצעת. על החלטה זו הוגש עrrר לבית משפט זה (בש"פ 4772/17), אשר נדחה על-ידי השופט מ' מזו בהחלטה מיום 20.6.2017.

3. ההליך העיקרי: לאחר מספר דוחיות של דיונים לבקשת הצדדים - אשר נבעו בין היתר מטענת באי כוח המשיב כי לא כל חומר החקירה הוועבר לעיונם, ביום 23.3.2017 ניתנה תשובה המשיב לכתב האישום, וביום 18.4.2017 ניתנו בענה בכתב. באותו מועד נקבעו 15 מועדי הוכחות החל מיום 19.9.2017 ועד לחודש דצמבר 2017. ביום 18.5.2017 ביקשו באי כוח המשיב לשחררם מייצוג, שכן עורך דין אחר קיבל על עצמו את יציג המשיב (עו"ד אייל בסרגליק). המבוקשת התנגדה לבקשתה, ובית המשפט קבע כי אחת משלשות באי כוחו של המשיב לא תשחרר מייצוג, אך אם תוגש הודעה מטעם בא הocus החדש כי יהיה ערוץ לדינוי ההוכחות במועדים שנקבעו - הבקשתה תבחן שנית. ביום 11.6.2017 הוגשה פעם נוספת לשחרר מייצוג, אשר נדחתה. עו"ד בסרגליק ביקש לעורך דין תזכורת במועד הצדדים בו יקבעו מועדים חדשים לדינוי ההוכחות. בית המשפט קבע את התקין ל回忆 ליום 6.7.2017, תוך הבירה כי יומנו אינו מאפשר הוספה נוספת הוכחות לפני חודש ינואר 2018. באותו מועד ביקש עו"ד הדין בסרגליק לבטל את המועדים שנקבעו לחודש ספטמבר (ארבעה במספר) ואת שני המועדים הראשונים בחודש אוקטובר. הבקשתה התקבלה וחלף אותו דין שבוטל נקבעו מועדים חדשים בחודש ינואר 2018. ביני לבין, הודיעו הצדדים כי הליך גישור שהתנהל ביניהם לא צלח. כמו כן, כתב האישום תוקן בדרך של הוספה נאשム 6 עד תביעה, לאחר שהודה ונגזר דיןו.

עד כה התקיימו 7 דיוני הוכחות, ונקבעו 13 דיונים נוספים במהלך החודשים דצמבר 2017, ינואר ומרץ 2018.

4. הבקשת להארכת מעוצר: המבוקשת טענה כי הארכת מעוצרו של המשיב ב-150 ימים נוספים נדרש לצורך עילות המעוצר החולות בעניינו. נטען כי קיים חשש ממשי כי המשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור, וזאת נוכח היקף העבירות הכלכליות המיוחסות לו, התחכם והשיטתיות בהם בוצעו והנזק שנגרם לקופת המדינה. כן נטען כי קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט והימלטות מאימת הדין, בהתחשב במידיניות הענישה המחייבת בעבירות בהן מואשם המשיב.

5. השיקולים המרכזיים להארכת מעוצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מוכרים וידועים, ועיקרם האיזון בין הפגיעה המתמשכת בחירות הנאים לבין השמירה על שלום הציבור וניהול תקין של הליכי משפט. במסגרת איזון זה, על בית המשפט לשים נגד עניינו, בין היתר, את משך המעוצר, קצב התקדמות ההליך, מידת המסוכנות הנש>((ת))פת מהנאשמים וכוח עבורי הפלילי, חומרת המעשים המיוחסים לו, נסיבות ביצוע העבירות והחשש לשיבוש הליכי משפט.

6. אקדמי ואומר כי הנפקת חשבונות פיקטיביות בסכומי עתק על פני תקופה ארוכה, מסבה נזקים חמורים לקופה הציבורית, "מדובר בפגיעה של ממש בכלכלת המדינה. הפצת חשבונות פיקטיביות היא מעשה קל לביצוע אך קשה

לחשיפה, ופגיעה ב הציבור קשה" (בש"פ 2986/14 מדינת ישראל נ' יצחק, בפסקה 9 (14.5.2014)). התחום, הטענות של מספר שותפים למעשים מתוך מגמה להונאות את הרשות, סכומי העתק בהם מדובר – כל אלה מעידים על מסוכנות אינהרטית בעבירות כלכליות כגון דא. נכון חומרת העבירות כפי שבאה לידי ביטוי בענישה ונוכחות המסוכנות האינהרטית, אנו מוצאים פסיקה ענפה המורה על הארצת מעצר מעבר לתקופה של תשעה חודשים בעבירות מעין אלה (וראו, לדוגמה, בש"פ 8351/17 מדינת ישראל נ' זקנה (22.11.2017) (להלן: עניין זקנה); בש"פ 6791/17 מדינת ישראל נ' יעקב (19.9.2017); בש"פ 2396/13 מדינת ישראל נ' קנרש (9.4.2013)).

.7. ומהتم להכא.

המקרה שבפניו גובל. נכון להיום, המשפט מתקדם בקצב משבע רצון, גם שבמקביל עדין מתנהלת התדיינות לגבי חומרី חקירה. בכך יש להטות את הCEF לקבלת הבקשה. מנגד, בהינתן השיקולים שיפורטו להלן, מצאת לדוחות את הבקשה, אך שחלק הארצת המעצר מהורי סורג ובריח, המשיב ישאה במעצר באיזוק אלקטרוני.

א. לא אחת לנו מוצאים אצל נאשימים בעבירות כגון דא דפוסי התנהלות והתנהגות הבאים לידי ביטוי בעבר פלילי בעבירות בעלי מאפיינים של תרמית וחזוף, ועל כן נקבע בפסקה הנוגעת לסעיף 62 לחוק המעצרים כי "אין מניעה – שלא כנطען – להציג בהקשר דנא הרשעות 'ישנות' של המשיב בתחום המרמה בהם 'התמחה' בשכר הימים (בש"פ 2850/14 מדינת ישראל נ' קרדיש, פסקה י"ח (30.4.2014)).

במקרה דנן, זו הסתברותו הראשונה של המשיב בפלילים והפעם הראשונה שהוא מוצא עצמו מהורי סורג ובריח. נכון להיום, המשיב נמצא במעצר מזה כנעה, ויש להניח כי הפנים את לקחו והוא מודע להשלכות הקשות אם וככל שיפר את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני (השו בש"פ 2399/14 מדינת ישראל נ' רסoli, בפסקה 11 (6.4.04)). אף מצבו המשפחתית והאישית של המשיב מהוות גורם המפחית את החשש מהימלתו מהדיין או מהפרת תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני (השו בש"פ 8914/13 מדינת ישראל נ' ביטון, בפסקה 9 (13.1.2014)).

ב. אין חולק שהמשיב שיתף פעולה עם חוקריו מהתחלת הדרכו, ומסר גרסה שמפלילה אותו בחלוקת מעובדות כתוב האישום. נקודה זו באה לידי ביטוי בהחלותם בתי המשפט שדנו בהארצת המעצר בעניינו, עוד בשלב מעצר הימים, שם נאמר כי אין ספק שישיתוף הפעולה קידם באופן משמעותי את החקירה וכי המשיב פיתח ציפיה כי שיתוף הפעולה יביא להקדמת שחרורו. מנגד, נאשימים ומעורבים אחרים בפרשה, שלא שיתפו פעולה עם חוקריםם, משוחררים, כולל אזרבגא (ולמעט עבד אלגני, שכבר נדון למאסר של חמיש שנים). אכן, ניתן להבחין בין הנאים השונים. אך, האישומים והמעשים המוחשיים למרגלית אינם דומים לאלה המוחשיים למשיב ואילו אזרבגא שוחרר בשל נסיבות רפואיות מיוחדות. עם זאת, אין להתעלם מהמצב שנוצר ולפיו דוקא המשיב, ששיתוף פעולה בחיקרתו ואף הוודה בחלק מהמעשים, נותר רק הוא במעצר.

ג. עניינו ב"מגה-תיק" הכלול כמאה קרגלים של חומר ראייתי, ועשרות עדי תביעה (ולטענת ההגנה בדעתה להביא לעדות عشرות ואף מאות עדי הגנה), כאמור, גם בשלב זה טרם הتسويימו ההליכים הקשורים לקבלת חומרី חקירה. בשל היקף החומר ומרכיבותו משפטו של המשיב צפוי אפילו להימשך זמן בלתי מבוטל. ודוק: הקשי המבנה בשמיותם של הליכים רחבי היקף, עשוי להוות דוקא שיקול התומך בהארצת המעצר מעבר לתקופה הսטטוטורית (ראו, לדוגמה, בש"פ 2845/13 מדינת ישראל נ' בראנס, בפסקה 18 והאסמכתאות שם (21.5.2013)), וב_ibet זה,

אכן היה מקום לעתור במסגרת התביעה דכאן להאריך המעצר לתקופה של 150 ימים ולא של 90 ימים.

מנגד, שיקול זה עשוי להילקח בחשבון כבר בשלב זה, משעומדות רגליו בהערכתה הראשונה, וכאשר ברוי כי המשפט לא יסתהים גם בהערכתה הבאה. "לך יש להוסיף גם שיקול מערכתי הקשור במשאיי מערכת השיפוט. שחרורם של המשיבים עשוי להשוך משבאים שיפוטיים ניכרים הכרוכים בכך בבקשת ההערכתה הנוספות שתוגשנה לבית משפט זה והן בבקשתו לעזון חוזר המוגשות חדשות לבקרים בערכאה הדינונית. שחרור המשיבים אף יתרום להפחחת הלחץ על הערכאה הדינונית בפניה מתנהל התקן העיקרי" (בש"פ 4576/13 מדינת ישראל נ' קנרש, בפסקה 8 והאסמכתאות שם)((3.7.2013)).

ד. עוד בהקשר זה של אופי התקן כ"מגה-תיק", יש ליתן ولو משקל-מה, لكن שהישיבה במעצר אינה במתבגרת "רק" בשלילת חירותו של הנאשם, היא גם מקשה עליו ועל עורף דינו להתכוון לדין, במיוחד מקום בו מדובר בחומר חקירה רב וסביר שהנאשם עצמו הוא שיקול להoir את עני בא כוחו בקשר אליו.

ה. בנסיבות התקן דכאן, החשש לשיבוש הליכי משפט הולך ופוחת. המשיב ניהל חברות של ממש, לא חברות פיקטיביות "על הניר", ואלו כבר קרסו, רבים מהעובדים הסינים חזרו למולדתם, וכל העדים שזומנו להעיד הגיעו עד היום לבית המשפט. אך יש להוסיף, כאמור, גם את מצבו האישי והמשפחתי של המשיב, כך שהחשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות אינו בדרجة גבוהה.

8.פתחתי ואמרתי כי המקירה שבפניו גבולי, אך לסוף הדרך, האיזון בין מכלול השיקולים מוליך למסקנה כי אין להיענות לבקשת להערכתה במעצר, וחילזאת יש להורות על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני. בהקשר זה אצין כי המשיב הציע תשעה מפקחים שונים, ואף פיקוח מצולם.

לאור ההוראות הרבות הקשורות במעצר בפיקוח אלקטרוני, ראוי כי הערכאה הדינונית היא שתסדיר את הליכי המעצר על פי פרק ג' 1 לחוק המעצרים. لكن, אני מורה על החזרת התקן לבית המשפט המחויז על מנת שיקיים בהקדם את כל הפרוצדורה הרצויה לעניין זה. כהנחיה כללית אצין כי לצד המעצר באיזוק אלקטרוני יש להורות על הימצאות של שני מפקחים כל העת; כל אחד מהმפקחים יחוות על ערבות אישית בסך 200 ל"נ; וכן הפקדה בழוםן של 000,150 ל"נ. עם זאת, ולמען הסר ספק, בית המשפט המחויז רשאי לפעול בגמישות וכוחכמתו בכל הקשרו לתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, לרבות החלפה/הוספה/הפחטה של מפקחים, ערביות והגבילות, והכל על פי שיקול דעתו ולאחר שמייעת הצדדים.

בשלב זה, ועל מנת לאפשר לבית המשפט המחויז לעשות מלאכתו, אני מורה על הארצת מעצרו של המשיב ב-30 ימים מעת החלטה זו.

בשוליו הדברים אצין כי מתן ההחלטה התעכב על מנת לאפשר לצדים למצות הליכי גישור.

ניתנה היום, ז' בטבת התשע"ח (25.12.2017).

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - oi.verdicts.co.il

